

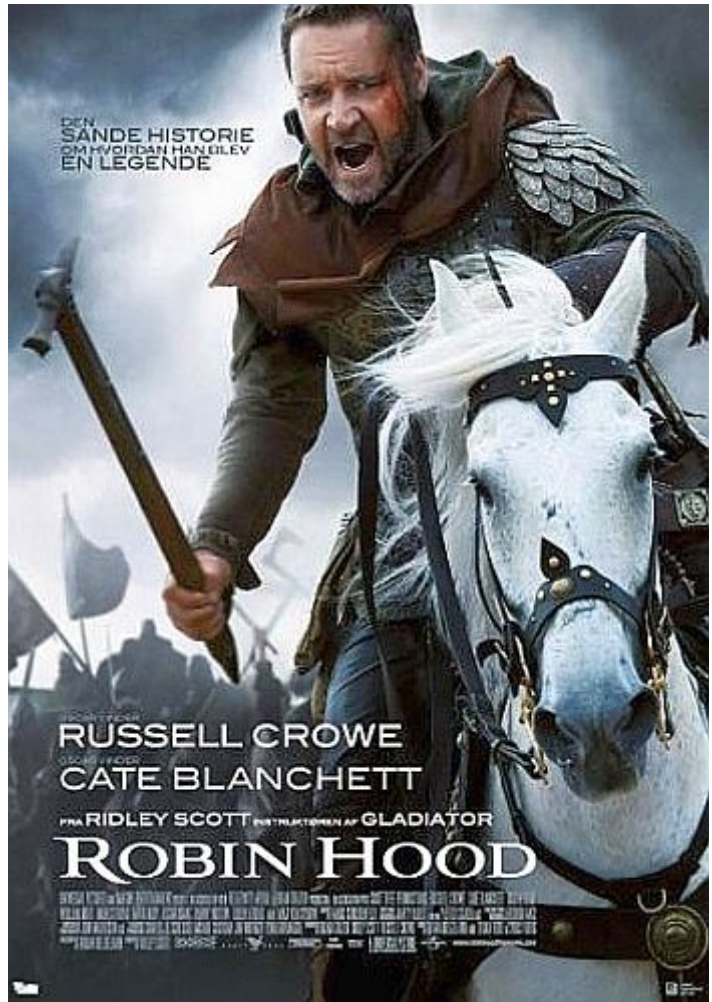
Robin Hood

Overfladisk

Af Lasse Rasmussen

En charlatan og døgenigt, som er i familie med en tidligere leder, og hvis ret til magten, der sættes spørgsmålstegn ved, opnår en vis popularitet, da landet trues af en ydre fjende. Opbakningen forsvinder dog igen, især da mange opdager, at han begrænser den enkelte borgers rettigheder. Lyder det bekendt?

Tjah, det er ikke er film om George Bush Jr. men personen er King John, som overtager tronen efter sin bror Ricard Løvehjerte i den nye film om Robin Hood. Dermed er filmen også typisk for mange historiske film, som 1) bruger historien som en allegori over nutiden og 2) forholder sig til den kendte myte. Myten om Robin Hood er myten om den ædle ridder, der stjal fra de rige og gav til de fattige i middelalderen.

Robin Hood-myten har været filmatiseret adskillige gange. Ofte af den lidt mere muntre slags. Munter kan man ikke beskylde Ridleys Scotts udgave for at være. Den er gumpetung og meget robust på den macho-agtige måde.

Den handler heller ikke den Robin Hood, vi kender, men beskriver tiden før, han blev fredløs og det, der førte til, at han blev udstødt af det gode selskab. Dermed er det også mere historien om magtintriger i datidens England, end det er historien om Robin Hood. Det gør dog kun filmen mere ligegyldig, da personerne er så karikerede og énstrengede, at analysen af magtens korrumpereede virkning bliver overfladisk og ligegyldig.

Vi kommer ind i historien, da Robin Hood er soldat i Richard Løvehjertes hær – en hær der har været på korstog, og som bl.a. har forårsaget massakre på et større antal muslimer. Da han vender hjem til England finder han sig midt i en konflikt mellem den nye konge og en trussel fra den franske hær. Da franskmændene er blevet besejret, blusser konflikten med kongen op, og Robin Hood tager afstand fra kongens skatteopkrævninger og indskrænkning af borgernes rettigheder. Derfor bliver han erklæret for fredløs.

Det er en rodet fortalt film, som tilmed er kedelig, fordi man i bund og grund er temmelig ligeglad med personerne – personerne får aldrig liv, men forbliver énstrengede klicheer, ja nærmest karikerede stereotyper. Ridley Scotts force har aldrig været person instruktionen – selv i hans bedste

film "Thelma og Louise" overspilles der fælt af de forskellige birolleskuespillere.

Russell Crowe er for så vidt en glimrende skuespiller, når han får noget godt materiale at arbejde med, som f.eks. i "A Beautiful Mind", men når han alene skal være helt, bliver han for meget brovtende macho til det er interessant.

Den androgyne Cate Blanchett som Lady Marion er netop så kønsløs, at det er svært at forstå, at nogen overhovedet kan mønstre følelser for hende, hvad enten det gælder vor helt eller os som publikum. Gode gamle Max von Sydow har sine spøjse øjeblikke, men det er langt fra nok til at give filmen liv og gøre denne oppustede saga vedkommende og interessant.

Filmfakta

Robin Hood – USA 2010 – Instr.: Ridley Scott – Manus: Brian Helgeland – Medv.: Russell Crowe, Cate Blanchett, William Hurt, Mark Strong, Kevin Durand, Sanny Huston, Scott Grimes, Eileen Atkins, Matthew McFayden, Léa Seydoux – 141 min. – Biografpremiere d. 13/5 og på DVD d. 12/10 2010 – Tilladt for børn over 11 år – Distribution/pressebilleder © UIP

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7238&area=1>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1715>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/robin-hood-film-review-by-amber-wilkinson>

<https://www.nytimes.com/2010/05/14/movies/14robin.html>